

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416010078
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6416010078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného M. E., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/22/2016 zo dňa 27.11.2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/22/2016 z 27.11.2018 vo výroku o uloženom treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného M. E., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom ul. V. XXX/XX, T.

podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 160,- (stošesťdesiat) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp.zn. 2T/22/2016 zo dňa 27.11.2018 bol obžalovaný M. E. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 10.05.2015 v čase okolo 14.30 hod. v priestoroch práčovne obytného domu na ul. V. č. XXX/XX v T., napadol svoju susedu poškodenú S. V., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že po predchádzajúcej hádke a vzájomnom naťahovaní sa o porisko z metly ju udrel koncom poriska, na ktorom bola kefa, do zápästia pravej ruky, ktorou si chránila hlavu, čím jej spôsobil zranenia - ťažké pomliaždenie chrbta pravej ruky, s dobou liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 10 až 14 dní.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 156 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr.zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu 1 roka.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr.por. zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodeným stranám škodu, a to S. V., nar. XX.XX.XXXX v T. škodu vo výške 241,50 Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava škodu vo výške 154,42 Eur.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže ho svojím odvolaním napadol obžalovaný, a to jednak písomným podaním obhajcu, ako aj svojím rukou písaným podaním.

Obhajca obžalovaného za obžalovaného uviedol, že nesúhlasí s vyhláseným rozsudkom, on sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil a od začiatku uvádzal, že je nevinný. Poškodená odvtedy, ako sa on nasťahoval do bytového domu, mu vykonávala schválnosti, slovne ho napádala, pričom nevedel, z akého dôvodu toto robí. V konkrétnom prípade zistil, že poškodená išla do práčovne, bál sa, že mu tam bude poškodzovať detské veci, a preto išiel za ňou, došlo k vzájomnému naťahovaniu, pričom on ju žiadnym spôsobom neudrel.

V tomto smere poukazuje práve na výpovede poškodenej, ktorá vôbec nevypovedala rovnako, ďalej poukázal na to, že vo veci neboli vykonané tri znalecké posudky, kde dokonca aj jeden znalec aj pripustil, že k zraneniam poškodenej mohlo dôjsť pri vzájomnom naťahovaní sa o metlu a potom, čo ju obžalovaný pustil, sa mohla sama zraniť. Samotná intenzita zranenia, tak ako to vyplýva zo znaleckých posudkov, bola nízka, malo ísť o ľahké pomliaždenie chrbta pravej ruky, preto on nie je vinný z trestnej činnosti.

Je toho názoru, že už v prípravnom konaní boli značné rozpory vo výpovediach poškodenej a jeho tieto výpovede nikto neodstránil, a preto je toho názoru, že celá trestná činnosť nebola jednoznačne preukázaná, ale je to dôsledok toho, že v spoločnosti pretrváva diskriminácia Rómov, a preto nie je s rozhodnutím okresného súdu spokojný.

K tomuto odvolaniu obžalovaného predložil písomné dôvody odvolania aj sám obžalovaný M. E.. V týchto dôvodoch odvolania, ktoré on sám predložil krajskému súdu, uviedol, že svedok G. B. nie je dôveryhodný svedok, ktorý nemohol správne vypovedať, svedkovia T. a T., to sú vlastne dcéra a zať poškodenej, preto nemôžu byť hodnoverní svedkovia, navyiac, v prípravnom konaní existovali priedahy, najmä pri spracovaní znaleckých posudkov, v konečnom dôsledku je podľa jeho názoru potrebné poukázať na to, že došlo k úprave zvukovej nahrávky súdneho konania zo dňa 07.06.2016, preto je toho názoru, že nespravil danú trestnú činnosť, odmietol aj oľutovať svoj skutok, nakoľko on sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil.

K tomuto svojmu odvolaniu potom pripojil obžalovaný ďalšie listinné dôkazy, tak ako je to zrejmé z trestného spisu, navyiac pripojil aj rozhodnutie Okresného úradu Kremnica z roku 1941 ohľadne pobytu cigánov v meste Kremnica.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, sa obžalovaný M. E. dostavil spolu so svojím obhajcom.

V konečnom návrhu potom obhajca obžalovaného poukázal na rozpory v písomných výpovediach svedkov, aj na jednotlivé znalecké posudky znalcov, kde najmä podľa názoru obhajoby C.. D. pripustil, že si zranenia mohla poškodená spôsobiť aj sama, preto je toho názoru, že súd mal postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a mal v tomto smere vyhovieť obhajobným tvrdeniam obžalovaného a mal ho spod obžaloby oslobodiť, preto navrhol, aby v tomto smere krajský súd vyhovel ich odvolaniu, a buď alternatívne sám obžalovaného oslobodil spod obžaloby, alebo vec zrušil a vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo svojom konečnom návrhu uviedol, že sa pripája k vyjadreniu svojho obhajcu, on poškodenej žiadne zranenia nespôsobil, ak by tak urobil, tak by sa priznal, navyiac samotná poškodená išla na ošetrovanie až na druhý deň.

Prítomný splnomocnenec poškodenej uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť, keďže tento nepredložil žiadne nové dôkazy, len opakuje obranu ešte z prípravného konania.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí taktiež uviedol, že okresný súd správne vyhodnotil všetky dôkazy, napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a odvolanie obžalovaného navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného M. E., pokiaľ ide o otázku viny dôvodné nie je, ale pokiaľ ide o otázku uloženého trestu, tu je možné s jeho odvolaním súhlasiť.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por., a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne v zmysle § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného M. E., prečo neuveril jeho tvrdeniam o tom, že si zranenia spôsobila poškodená sama, a prečo potom aj rozhodol tak, že ho uznal vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný M. E. inému úmyselne ublížil na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe, osobe vyššieho veku, čím sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák.

V tomto smere krajský súd podrobne poukazuje na dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, je zrejmé, že obhajoba obžalovaného spolu s obžalovaným ani v odvolacom konaní nepredložila žiadny iný dôkaz, okrem tých, ktoré už predkladala obhajoba v konaní pred okresným súdom, a s týmito dôkazmi sa podľa názoru krajského súdu okresný súd dostatočne presvedčivo vysporiadal už aj vzhľadom k tomu, že vo veci boli vykonané viaceré znalecké posudky, kde aj znalci boli vzájomne konfrontovaní a okresný súd v odôvodnení rozsudku patričným spôsobom rozviedol, prečo jednotlivým dôkazom uveril, alebo neuveril.

V tomto smere preto krajský súd už bližšie nebude zdôvodňovať, prečo neuveril tvrdeniam obžalovaného uvedeným v jeho odvolaní, keďže ide o opakovanie tých istých dôkazov, s ktorými sa dostatočne presvedčivo vysporiadal už prvostupňový súd a takáto povinnosť nevyplýva ani z judikatúry Ústavného súdu SR, prípadne Európskych súdov pre ľudské práva.

Otázka uloženého trestu je však otázka, ktorú krajský súd riešil a dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že v osobe obžalovaného ide o staršiu osobu, v podstate dôchodcu, tak ako aj v osobe poškodenej, tento obžalovaný nebol v posledných takmer päťdesiatich rokoch súdne trestaný, aj keď je pravda, že bol priestupkovo stíhaný za drobné priestupky práve s poškodenou, ale krajský súd je toho názoru, že na nápravu a prevýchovu obžalovaného postačuje aj ukladanie mierneho peňažného trestu na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keď zo samotnej výpovede obžalovaného vyplýva, že tento má minimálne 400,- Eur mesačný dôchodok, z ktorého podľa názoru krajského súdu je obžalovaný spôsobilý uložený peňažný trest bez problémov zaplatiť.

Z tohto dôvodu preto krajský súd vo výroku o uloženom treste zmenil napadnutý rozsudok a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vyššie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.